

Tisztelt Társulat Tagok! Kedves Tagtársak!

E hét kedden, több mint negyed év elteltével - a főigazgató-helyettessel történt többszöri időpont módosítást követően - az operaházban működő szakszervezeteknek végre megadatott a munkáltatóval konzultálni az elrendelt minősítések kapcsán, és szóban is tiltakozhatunk a korrepetitorokkal történő magyarázhatatlanul jogtipró és etikátlan eljárás miatt.

A bajok okozója - ahogyan lassan már egy éve - most sem tartotta fontosnak a megbeszélésen való részvételt, tartja magát a büszkén és bátran vallott elvéhez: "A Sas nem kapkod legyek után."

A tárgyalás során mindkét ügyben hangoztattuk, rendkívül aggasztónak ítéljük a MÁO vezetésének, fennhéjázó elutasító magatartását a társadalmi párbeszéd szükségességének a konok tagadását.

Hangoztattuk, hogy a minősítéseknek - figyelemmel a 150/1992. (XI.20.) Korm. rendelet ez év január elsején hatályba lépő módosítására, valamint a főzeneigazgató vélekedésére, miszerint ő sem tartja szükségesnek az évad végét megkoronázó meghallgatósdit - kizárólag az a célja, hogy félelemben, mi több rettegésben tartsa a művészeket. Azokat, akik munkahelyük megőrizhetőségének csalfa reményében eltűrik, hogy a főigazgató kénye-kedve szerint kötelezze őket munkavégzésre, a világ bármely pontján, nemegyszer méltatlan körülmények közötti fellépésre, vagy éppen megalázó és szükségtelen, negyedévenkénti meghallgatósdira.

A korrepetitorokkal való elbánás is hasonló töről fakadó, rémségesen nemtelen tett. Május 15-i hírlevelünkben írtakat megismételve hangsúlyozzuk, hogy a főigazgatónak nincs jogalapja kezdeményezni a felmentésüket. Ennek ékes bizonyítékául szolgált, hogy szegény dr. Főző Virág - aki úgy tűnik, nem mindig viseli örömmel a ráosztott szerepet - még a kifejezett kérésünkre sem tudta a Kjt rendelkezéseiből levezetni a tervezett intézkedésük jogszerűségét. Pedig ő valaha ügyvédként tevékenykedett. Csupán a „Mi másképpen értelmezzük.” megjegyzést bátorkodott, mint a döntést megalapozó érvet felénk közölni.

Egy szó, mint száz, ismét dolgunk végezetlenül hagytuk el a Szentkirály utcai ideiglenes fellegvárat.

Gróf Apponyi Albert érezhette magát hasonlóan a trianoni döntés után.

Operaházi Dolgozók Független Szakszervezete

1146 Budapest, Thököly út 172.

www.odfsz.hu

Tisztelt társulati Tagok! Kedves Tagtársak!

Hol lesz a határ, ha nincs bennetek egymás iránti szolidaritás? Alig vannak páran, akik szót mertek emelni az elfogadható ok nélkül utcára hajítandó társaitok érdekében. Ma ők a végtelen áldozatok, holnap a maradékból szemezgetnek. Tehetik, hiszen mindenki abban reménykedik nem ő lesz a következő. Pedig igen. Emlékezzetek Jónás Imájában lévő sorokra (iskolában kötelező vers volt, talán nem véletlenül):

... „Mert vétkesek közt cinkos, aki néma”...

Még nem késő! Ha a Társulat tagjai képesek megfogni egymás kezét, majd emelt fővel mondják elég, ne tovább a főigazgató meghátrál és a húsz munkatárs (művész-társ) lelke örvendezhet, a Társulat tette a kötelességét, nem hagyta őket magukra, nem kérdezték kiért szól a harang, tudták értük szól.

Budapest, 2018. június 2.

Üdvözlettel,

1146 Budapest, Thököly út 172.
Bárány Balázs Péter
elnök